

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2020/1775**z dne 25. novembra 2020****o dovoljenju Nizozemski, da izda dovoljenja za biocidne proizvode, ki so sestavljeni iz dušika, pridobljenega na kraju samem, za zaščito kulturne dediščine***(notificirano pod dokumentarno številko C(2020) 8052)***(Besedilo v nizozemskem jeziku je edino verodostojno)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov ⁽¹⁾ ter zlasti člena 55(3) Uredbe,

po posvetovanju s Stalnim odborom za biocidne proizvode,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Priloga I k Uredbi (EU) št. 528/2012 vsebuje aktivne snovi z ugodnejšimi lastnostmi za okolje ali zdravje ljudi ali živali. Proizvodi, ki vsebujejo te aktivne snovi, se zato lahko dovolijo po poenostavljenem postopku. Dušik je vključen v Prilogo I k Uredbi (EU) št. 528/2012, pri čemer velja omejitev, da se uporablja v omejenih količinah v posodah za takojšnjo uporabo.
- (2) V skladu s členom 86 Uredbe (EU) št. 528/2012 je dušik odobren kot aktivna snov za uporabo v biocidnih proizvodih vrste proizvodov 18 (insekticidih) ⁽²⁾. Biocidni proizvodi, ki so sestavljeni iz dušika, kakor je odobren, so dovoljeni v več državah članicah in se dobavljajo v plinskih jeklenkah ⁽³⁾.
- (3) Dušik se lahko pridobi tudi iz zunanega zraka na kraju samem. Dušik, pridobljen na kraju samem, trenutno ni odobren za uporabo v Uniji in ni niti uvrščen na seznam v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 528/2012 niti na seznam aktivnih snovi, vključenih v program pregledovanja obstoječih aktivnih snovi v biocidnih proizvodih, v Prilogi II k Delegirani uredbi Komisije (EU) št. 1062/2014 ⁽⁴⁾.
- (4) Nizozemska je 9. julija 2020 v skladu s členom 55(3) Uredbe (EU) št. 528/2012 Komisiji predložila vlogo za odstopanje od člena 19(1)(a) navedene uredbe, v kateri je zaprosila, da se ji dovoli, da izda dovoljenja za biocidne proizvode, ki so sestavljeni iz dušika, pridobljenega iz zunanega zraka na kraju samem, za zaščito kulturne dediščine (v nadaljnjem besedilu: vloga).
- (5) Kulturno dediščino lahko poškodujejo najrazličnejši škodljivi organizmi, od žuželk do mikroorganizmov. Prisotnost navedenih organizmov lahko povzroči izgubo same kulturne dobrine, predstavlja pa tudi tveganje za širjenje navedenih škodljivih organizmov na druge predmete v bližini. Brez ustreznega tretiranja bi na predmetih lahko nastala nepopravljiva škoda, ki bi resno ogrozila kulturno dediščino.

⁽¹⁾ UL L 167, 27.6.2012, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva Komisije 2009/89/ES z dne 30. julija 2009 o spremembi Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta za vključitev dušika kot aktivne snovi v Prilogo I k Direktivi (UL L 199, 31.7.2009, str. 19).

⁽³⁾ Seznam dovoljenih proizvodov je na voljo na spletni strani: <https://echa.europa.eu/fr/information-on-chemicals/biocidal-products>.

⁽⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1062/2014 z dne 4. avgusta 2014 o delovnem programu za sistematično preverjanje vseh obstoječih aktivnih snovi, ki jih vsebujejo biocidni proizvodi, iz Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 294, 10.10.2014, str. 1).

- (6) Dušik, pridobljen na kraju samem, se uporablja za ustvarjanje kontrolirane atmosfere z zelo nizko koncentracijo kisika (anoksija) v trajno ali začasno zapečatenih šotorih ali komorah za tretiranje, namenjenih obvladovanju škodljivih organizmov na predmetih kulturne dediščine. Dušik se loči od zunanjega zraka in dovede v šotor ali komoro za tretiranje, kjer se vsebnost dušika v atmosferi poveča na približno 99 %, kisika pa posledično skoraj ni več. Vlažnost dušika, ki se dovede v prostor za tretiranje, je odvisna od potreb tretiranega predmeta. V pogojih, ki nastanejo v šotoru ali komori za tretiranje, škodljivi organizmi ne morejo preživeti.
- (7) Glede na informacije, ki jih je predložila Nizozemska, se zdi, da je uporaba dušika, pridobljenega na kraju samem, edina učinkovita tehnika za obvladovanje škodljivih organizmov, ki se lahko uporablja za vse vrste materialov in kombinacij materialov, prisotnih v kulturnih ustanovah, ne da bi jih poškodovala, in je učinkovita proti škodljivim organizmom na predmetih kulturne dediščine na vseh stopnjah razvoja.
- (8) Kot je navedeno v vlogi, ustanove za varstvo kulturne dediščine na Nizozemskem že več kot 25 let izvajajo strategije integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi, pri čemer opuščajo uporabo zelo strupenih snovi in se usmerjajo v pristope, pri katerih se uporabljajo manj strupene snovi.
- (9) Metoda anoksije ali spremenjene ali kontrolirane atmosfere je navedena v standardu EN 16790:2016 „Ohranjanje kulturne dediščine – Integrirano zatiranje škodljivcev (IPM) za zaščito kulturne dediščine“, dušik pa je v tem standardu opisan kot „najpogosteje uporabljen“ za ustvarjanje anoksije.
- (10) Na voljo so tudi druge tehnike za obvladovanje škodljivih organizmov, kot so tehnike toplotnih šokov (visoke ali nizke temperature) in sevanje gama. Poleg tega se lahko v ta namen uporabijo biocidni proizvodi, ki vsebujejo druge aktivne snovi. Vendar ima po mnenju Nizozemske vsaka od navedenih tehnik omejitve v smislu škode, ki bi med tretiranjem lahko nastala na nekaterih materialih.
- (11) Glede na informacije v vlogi imajo postopki toplotnega šoka (zamrzovanje ali toplotno tretiranje) neželene učinke na več materialov. Tretiranje z nizko temperaturo ni primerno za predmete z večplastno strukturo ali iz anizotropnih materialov zaradi razlike v koeficientih raztezanja, kar zadeva materiale in smeri raztezanja, pri čemer pride do obremenitve in delaminacije (na primer pri slikah, pohištvu s furnirjem ali intarzijami, glasbilih), in za predmete, ki vsebujejo olje, maščobe ali vosek, ki lahko kristalizirajo, zaradi česar nastane bela plast na površini predmetov.
- (12) Tretiranje z visoko temperaturo lahko povzroči migracijo smol in spremembo barve lesa, mehčanje lakov ter spremembe porazdelitve vlage v materialih. Tako tretiranje ni primerno za predmete z večplastno strukturo ali iz anizotropnih materialov (npr. slike, pohištvo s furnirjem ali intarzijami, glasbila), usnje, materiale, ki se pri višjih temperaturah zmehčajo, deformirajo ali talijo (npr. barve, lake, sestavljene predmete, ki vsebujejo plastiko, voske, smole, nekatera lepila), primerke iz naravoslovnih muzejev in predmete, ki so bili v preteklosti tretirani z biocidnimi proizvodi, ki vsebujejo nekatere aktivne snovi, kot je diklorodifeniltrikloroetan (DDT) ali lindan, saj toplota povzroča izhlapevanje ostankov.
- (13) Kot je navedeno v vlogi, se druge aktivne snovi zaradi njihovega profila nevarnosti v kulturnih ustanovah redko uporabljajo. Po tretiranju z navedenimi snovmi se lahko ostanki na tretiranih predmetih postopno sprostijo v okolje, kar pomeni tveganje za zdravje ljudi. Poleg tega navedene snovi lahko reagirajo z materiali predmetov kulturne dediščine, zaradi česar pride do nesprejemljivih sprememb, kot so razbarvanje in madeži.
- (14) Glede na informacije v vlogi bi uporaba sevanja gama lahko povzročila neželene reakcije in hitrejšo razgradnjo celuloznih materialov, kot je papir, beljakovinskih materialov, kot je usnje, in sintetičnih polimerov, kot je plastika. Poleg tega je potreben prevoz predmetov in zbirk v posebne objekte, kjer se tretirajo.
- (15) Glede na informacije v vlogi uporaba dušika iz jeklenk ni ustrezna alternativa za kulturne ustanove zaradi praktičnih pomanjkljivosti. Zaradi omejenih količin v jeklenkah so potrebni pogost prevoz in ločeni prostori za skladiščenje. Zaradi tretiranja z dušikom iz jeklenk bi imele kulturne ustanove prav tako visoke stroške.
- (16) Kot je navedeno v vlogi, je več kulturnih ustanov v zadnjih desetletjih vlagalo v izgradnjo komor za tretiranje in nakup generatorjev dušika. Zaradi svoje vsestranskosti in primernosti za tretiranje vseh materialov se pri ohranjanju kulturne dediščine zelo pogosto uporablja anoksija, ustvarjena z dušikom, pridobljenim na kraju samem.

- (17) Zahteve za kulturne ustanove glede uporabe več tehnik za obvladovanje škodljivih organizmov, ki so primerne za posamezne materiale in predmete, namesto uporabe ene same tehnike, ki se že uporablja in je primerna za vse materiale, bi pomenile dodatne stroške za kulturne ustanove ter tako otežile doseganje njihovega cilja opustitve uporabe nevarnejših aktivnih snovi v okviru integriranega varstva pred škodljivimi organizmi. Poleg tega bi opustitev objektov in opreme, ki je bila pridobljena za ustvarjanje anoksije z dušikom, pridobljenim na kraju samem, pomenila izgubo sredstev iz prejšnjih naložb.
- (18) Razprave v zvezi z morebitnim odstopanjem v skladu s členom 55(3) Uredbe (EU) št. 528/2012 za dušik, pridobljen na kraju samem, so potekale na več sestankih ⁽⁵⁾ strokovne skupine Komisije, ki jo sestavljajo pristojni organi za biocidne proizvode, leta 2019.
- (19) Poleg tega je Evropska agencija za kemikalije na zahtevo Komisije po prvi, podobni vlogi Avstrije za odstopanje za proizvode, ki so sestavljeni iz dušika, pridobljenega na kraju samem, opravila javno posvetovanje o navedeni vlogi, s čimer je vsem zainteresiranim stranem omogočila, da predložijo svoja stališča. Velika večina od 1487 prejetih pripomb je bila naklonjena odstopanju. Veliko zainteresiranih strani je navedlo pomanjkljivosti alternativnih tehnik, ki so na voljo: termično tretiranje lahko poškoduje nekatere materiale; pri uporabi drugih aktivnih snovi na artefaktih ostanejo strupeni ostanki, ki se postopoma sproščajo v okolje; uporaba dušika v jeklenkah ne omogoča nadzora nad relativno vlažnostjo v prostoru za tretiranje, ki je potreben za tretiranje nekaterih materialov.
- (20) Dve mednarodni organizaciji, ki zastopata muzeje in območja kulturne dediščine, in sicer Mednarodni muzejski svet in Mednarodni svet za spomenike in spomeniška območja, sta izrazili namero glede predložitve vloge za vključitev dušika, pridobljenega na kraju samem, v Prilogo I k Uredbi (EU) št. 528/2012, ki bi državam članicam omogočila izdajo dovoljenj za proizvode, ki so sestavljeni iz dušika, pridobljenega na kraju samem, ne da bi bilo potrebno odstopanje v skladu s členom 55(3) navedene uredbe. Vendar je za izvedbo ocene take vloge, vključitev snovi v Prilogo I k Uredbi (EU) št. 528/2012 in pridobitev dovoljenj za proizvode potreben čas.
- (21) Iz vloge je razvidno, da na Nizozemskem ni ustreznih alternativ, saj imajo vse alternativne tehnike, ki so trenutno na voljo, bodisi pomanjkljivosti zaradi neprimernosti za tretiranje vseh materialov bodisi praktične pomanjkljivosti.
- (22) Na podlagi vseh navedenih argumentov je primerno zaključiti, da je dušik, pridobljen na kraju samem, bistvenega pomena za zaščito kulturne dediščine na Nizozemskem in da ni na voljo ustreznih alternativ. Nizozemski bi bilo zato treba dovoliti, da izda dovoljenja za dostopnost na trgu in uporabo biocidnih proizvodov, ki so sestavljeni iz dušika, pridobljenega na kraju samem, za zaščito kulturne dediščine.
- (23) Za morebitno vključitev dušika, pridobljenega na kraju samem, v Prilogo I k Uredbi (EU) št. 528/2012 in naknadna dovoljenja, ki bi jih države članice izdale za proizvode, ki so sestavljeni iz dušika, pridobljenega na kraju samem, je potreben čas. Zato je primerno dovoliti odstopanje za obdobje, ki bi omogočilo dokončanje osnovnih postopkov –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Nizozemska lahko izda dovoljenja za dostopnost na trgu in uporabo biocidnih proizvodov, ki so sestavljeni iz dušika, pridobljenega na kraju samem, za zaščito kulturne dediščine do 31. decembra 2024.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Kraljevino Nizozemsko.

⁽⁵⁾ 83., 84., 85. in 86. sestanek strokovne skupine Komisije, ki jo sestavljajo predstavniki pristojnih organov držav članic za izvajanje Uredbe (EU) št. 528/2012, ki so potekali maja, julija, septembra oz. novembra 2019. Zapisniki s sestankov so na voljo na spletni strani: https://ec.europa.eu/health/biocides/events_en#anchor0.

V Bruslju, 25. novembra 2020

Za Komisijo
Stella KYRIAKIDES
Članica Komisije
